

А шумливий воденъ плъсъкъ  
Чуе се далекъ, далекъ. . . .“

Декламацията се заглушаваше отъ гръмли-  
вия водопадъ. Намъ бѣше мжчно да се отдѣ-  
лимъ отъ него. Тукъ ние се любувахме дълго  
и чакъ когато заходящото слънце взе вече да се  
скрива, ние се упжтихме назадъ покрай бистра-  
та планинска рѣчица. . . .



## Спомени и картини отъ войната.

11.

### Писмото.

**С**лънцето огрѣ. Лжчитѣ му паднаха по кър-  
вавото поле.

Труповетѣ отъ вчерашния бой още не бѣха  
вдигнати. . . .

Почернѣли, погрознѣли трупове. Въ една  
трапчинка изкопана отъ граната лежеше младъ  
войникъ.

Парче граната бѣ разкжсала рамото и гър-  
дитѣ му . . . .

Въ стисната си кървава ржка той държеше  
писмо . . . .

Горкия, едва можалъ да извади послѣдниятъ  
споменъ отъ своитѣ! . . . . Очитѣ му сѣкашъ бѣха  
впити още въ окървавенитѣ букви . . . .

*Милий тате,*

Ние все чакаме да си дойдешъ. Мама казва,  
че сега щѣло да има вече миръ и ще си дой-  
дете вече.